

D
E
S
E
M
B
R
E

1
9
8
7

100 Ptes

CONVERSA

AMB

JAUME CONTI

joan carles muntaner
~en xango~
director RNE
a balears

LLIBRES
D'AUTORS
BUNYOLINS

es castellet

Editat pel

COL·LECTIU CULTURAL
SITJA

Depòsit legal: PM 779 - 1.982

CORRESPONDÈNCIA:

Apartat de Correus 13
Mestre Colom, nº 9
B U N Y O L A

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Mateu Martí.
Bàrbara Suau Font.
Joan Mateu Gelabert.
Miquel Clar Oliver.
Margalida Colom.
Jaume Mateu Batle.
Ma Antònia Mateu.

EL REI QUET:

Dibuix: Miquel A. Pujol.
Guió: ES CASTELLET:

COL-LABORADORS:

Baltasar Coll
Joan Parets.

FOTOGRAFIA PORTADA:

Isidre Mateu Sabater.

ELS ARTICLES FIRMATS EN
AQUESTA REVISTA SOLS EXPRESSEN
L'OPINIÓ DELS SEUS AUTORS.

Impresa a Arbol i Civilizador.

SUMARI

Editorial.....	pàg. 3
La Parròquia informa.....	pàg. 4
Associació de Pares a	
l'Escola Mestre Colom.....	pàg. 5
La Comuna jamega.....	pàg. 5
Entrevista a	
Joan Carles Muntaner.....	pàg. 6
A un home sense cara.....	pàg. 8
L'Església de Bunyola.....	pàg. 9
Conversa amb Jaume Conti....	pàg. 12
Lletra menuda.....	pàg. 15
El Rei Quet.....	pàg. 16
Receptes Nadalengues.....	pàg. 16
Bibliografia	
d'autors bunyolins.....	pàg. 17
Noticiari.....	pàg. 20
Cpmunicats.....	pàg. 21
Avisos i ban.....	pàg. 22

Llegir no enmalalteix,
no deprava ni mata;
alimenta i enalteix,
fa créixer la ment sana.

Escolta, idò, la sentència
d'aquest versat senzillet:
Si vols ser una eminència
Llegeix sempre

es
castellet

EDITORIAL

Nadal i el seu temps han esdevingut, des de fa prop de dos mil anys, en una mena de parèntesi en la vida quotidiana, on els millors desitjos, les millors ventures, l'amor, la pau, la fraternitat i tota la llarga llista de paraules ètico-moralment tendents a la bondat, prenen possessió del nostre vocabulari, i ben poques vegades, de la nostra praxi.

Nadal i el seu temps són propicis per a les abraçades, les reunions familiars, el cava, les bones menjades, els empatxos.... De vegades són propicis per a concertar treves a la llarguíssima llista de conflictes bèl·lics que com a monstres dantescs, enrajolen part d'aquesta humanitat que no se sap ben bé com sobreviu a la corda fluixa.

Nadal i el seu temps no demanen altra cosa, sembla, que "l'aguinaldo", les vacances dels escolars, els tiberis suculents i la preparació minuciosa de l'arribada dels Reis anunciats, massa anunciats, mal anunciats a totes les televisions, els diaris, les revistes i els magatzems de joguines, regals i altres herbes.

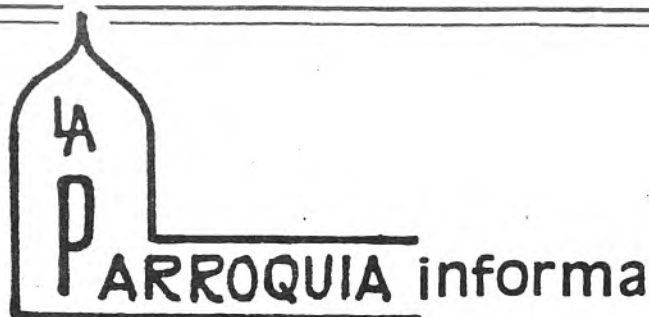
De tota manera Nadal ens ha de convidar també a la reflexió i encara que aquestes no arreglin el món i la bolla, cal fer-la sense desassossec: Nadal, primer de tot, és un sentiment col·lectiu: quan desitjam les mil ventures possibles no ho fem solament a títol individual; més aviat desitjam mil ventures a l'èspecia humana que viu la seva supervivència particular així com pot i la deixen. Quan desitjam pau, no ho fem només, per a desitjar que l'esperit particular nedi dins la serenor: és un crit col·lectiu contra el desastre, contra tot allò que encarneix la condició humana: la guerra, l'atur, la marginació, la pobresa, la fam, la subordinació...

El Bon Nadal serà aquell que la televisió deixarà d'embaucar infant i pares, que les tallades de la tortada de la vida no les farà el caprici de ningú, que la guerra reposi als museus de l'horror humà, que la fam sigui un malson, que ...

Mentrestant, Bon Nadal a tots i venturós 1.988 de part d'

ES CASTELLET

LA PARROQUIA informa

A l'anterior informació (Castellet núm. 8) donàvem a conèixer el naixement del primer Consell Parroquial i les persones que el constitueixen.

Avui voldriem fer-vos arribar unes idees del/ que és i quin "pito" toca aquest flamant C.P. (Consell Parroquial).

Però abans i amb un llenguatge ben entenedor, vos voldriem dir el que NO ÉS.

El C.P. no és una "camarilla" del rector ni un grup de desenfeinats que tenen comandera i la volen pintar, que els agrada tresscar, que no saben seure als bancs de l'església com els altres, que volen fer el rector no res.....

El C.P. ÉS un organisme amb contacte directe amb el Consell Diocesà de Pastoral presidit pel senyor Bisbe que es PROPOSA (fixau-vos que no deim DUR A TERME) fer una unitat entre el rector, religioses, i feligresos; fer-se responsable de la missió de l'església dins l'àmbit del nostre poble; ser servidor de la comunitat parroquial; relacionar-se amb les parròquies que conformen al nostre arxiprestat que són: Sant Jordi, Son Ferriol, Pla de Na Tesa, S'Aranjassa, Sant Marçal i Pont d'Inca. I moltes d'altres funcions importants.

El C.P. és una institució PERMANENT formada de manera DEMOCRÀTICA (ningú ha estat nomenat a dit per ningú, qui s'hi ha volgut acostar ho ha fet lliurement) d'acord amb uns estatuts. És REPRESENTATIVA de tota la comunitat parroquial que s'hi troba present mitjançant un membre de cada grup tant dels atracats a la parròquia (Catequès, Acció Social, Litúrgia, etc) com d'altres sectors socials (Biblioteca, Escola de Ball, Rondalla, etc) i OBERTA a tothom identificat amb l'Església d'avui.

La seva tasca és molt àmplia; la podríem extractar dient que tracta i reflexiona sobre TOT per tal que tot allò que es faci i desfaci sigui fidel a l'exigència d'adequar la vida de la parròquia amb l'Evangelí. Tasca prou compromesa.

Com veis, el C.P. és una peça més de l'engrenatge que anima la nostra parròquia que, forçadament, s'ha de moure amb col·laboració de feligresos que són, sens dubte, les peces bàsiques.

Si pel contrari, volem actuar cadascú per ell com a "massa" de batejats que s'ignoren mutuament, tancats dins una religiositat individualista, rutinària i còmoda la nostra parròquia romandrà aparcada, totalment d'espatlla a les consignes del Concili Vaticà II.

TALLERS QUETGLAS
Xapisteria i Mecànica en general

Passeig Antoni Estarelles
BUNYOLA

ASSOCIACIÓ DE PARES

El passat dilluns 9 de novembre s'aproven els estatuts de l'Associació de Pares d'Alumnes de l'Escola Mestre Colom de Bunyola, com a conseqüència de les reunions dutes a terme des del 22 d'octubre per un grup d'interessats del que sorgí la comissió gestora formada per:

- Isidre Mateu Alenyar.
- Angel Gallego Fernández.
- Catalina Mateu Martí.
- Guillem Bujosa Verdera.
- Antoni Bujosa Alenyar.
- Joan Torres Juan.
- Miquel Clar Oliver.
- Joan Negre Cabot.
- Miquel Negre Cabot.

El principals objectius de l'A.P.A., entre d'altres, són:

- Assistir als pares en l'educació dels seus fills i facilitar la seva participació en la gestió del centre.
- Ajudar a l'escola en la seva funció educativa dins de les seves possibilitats.
- Estimular la creació d'institucions, serveis i activitats complementàries del centre.
- Promoure activitats d'extensió educativa, cursos d'orientació familiar, cicles de conferències, publicacions, grups de treball, etc.

L'A.P.A. té el domicili al carrer Nunyo Sans s/n de Bunyola on poden dirigir-se tots els pares o tutors dels alumnes matriculats a l'Escola Mestre Colom.

Sa Comuna jamega

Sa Comuna no vol segons qui.

L'Ajuntament de Bunyola comunica a totes les persones que vulguin acampar a Sa Comuna que és obligatori que passin primer per l'Ajuntament per la Policia Municipal a recollir l'autorització corresponent. Tots els que no compleixin aquest requisit seran sancionats i convidats a acampar al calabós de la casa de la vila.

Això és més o manco lo que s'hauria de fer per controlar un poc, part de la gent que va a Sa Comuna.

Si qualcú no està molt convençut d'això li recordaré que el autors d'una destrossa de cotxes que l'any passat sofriren els Tallers Quetglas eren "gamberros" acampats a Sa Comuna. També puc afegir que els dissabtes estant a l'estació veig arribar molta gent amb intenció d'acampar i així mateix n'hi ha que no es comporten com a persones (el passat dia 31 d'octubre, uns, només davallar del tren "provaren" el seu destralló a un arbre de l'estació). Quan els diumenges arriben a l'estació, dues hores abans de que arribi el seu tren per tornar a ciutat, malgrat es fa el possible per controlar-los un poc, quan el tren ha partit, l'estació queda com si hi haguessin fet un "Sant Mateuet".

¿Què deuen fer per Sa Comuna amparats amb l'aïllament i l'anonimat?. Com va dir aquell: - No crec que passin el rosari.

J. Mateu.

BANCA MARCH

JOAN CARLES MUNTANER A RNE

El passat 11 de Novembre, en Joan Carles Muntaner -Xango per a tots els bunyolins- va ésser nomenat director de Ràdio Nacionnal d'Espanya a les Balears. Per aquest motiu hem volgut parlar amb ell d'aquest nomenament i de la tasca que ha duit a terme fins ara.

JOAN CARLES, TU VARES NEIXER A L'ARGENTINA, NO ÉS AIXÍ?.

Sí, vaig néixer a l'Argentina, però se pot dir que de casualitat perquè som de pares i padrins bunyolins. Venguérem a Bunyola quan jo tenia un any i als 8 o 9, quan va morir mon pare, ens hi tornàrem. Llavors venguérem quan en tenia quinze. Si no hagués estat aquí els primers vuit o nou anys, no sabria mallorquí segurament, vaig aprendre a xerrar-lo a Ca Ses Monges i a l'escola. Quan tornàrem vaig estudiar a partir de quart, i només arribar ja em va anar bé, vaig guanyar el premi "Coca-Cola" de redacció. Crec que he duit molta sort, sempre m'ha anat bé.

¿QUINA ÉS LA TEVA CARRERA PERIODÍSTICA?.

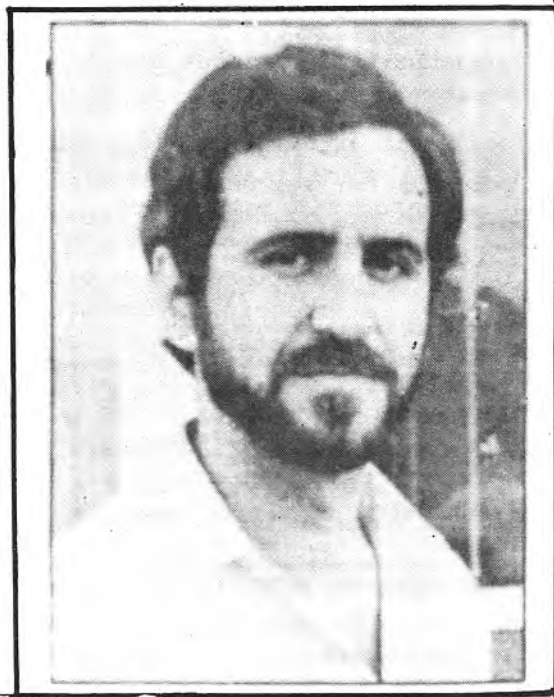
Vaig començar de periodista al Balears, mentre estudiava, hi feia feina a l'estiu sobretot. Llavors vaig col·laborar a televisió espanyola, primer de corresponsal per a Miramar, davers tres o quatre anys. És clar..., quan es decidiren per a fer un centre a programa regional, agafaren els corresponsals: el càmera, que era en Munar, jo i uns quants de periodistes. Els altres ens deien els degans, perquè érem els més veterans. Presentàvem el programa des de Madrid, on solament érem un parell perquè aquí teníem una redacció més ampla. Emitíem d'allà amb una estranya formula de provisionalitat que durà quatre anys. A Madrid vaig començar amb el càrrec de redactor, llavors aquí ja feia de coordinador i presentador quasi sempre. Darrerament era cap d'in-

formatius, que venia a ser el càrrec de subdirector. Des d'aquest moment vaig sortir poc per televisió, ho vaig fer per opció pròpia, treballava que ja n'hi havia prou.

SE DIU QUE HI SORTIA MOLT BUNYOLA, PER LA TELEVISIÓ, QUÈ HI DIUS TU A AIXÒ?.

Això és curiós, perquè si no surt la gent sempre critica: Redell aquest! ja que és bunyolí podria fer sortir més Bunyola. I si surt, ah! surt massa.

Jo que sortís massa no ho crec, sempre que podia posava qualche cosa: sa Coral, na Fiola, però era perquè s'ho mereixien.

TE DONAREN QUALQUE AVIS?.
DARRERAMENT JA NO SORTIA TANT.

No, no és que hagi passat res. Els amics sempre ho agafaven com a broma, sempre hi havia "cachondeo" quan sortia. Jo crec que era exagerat... A més Bunyola se mereix sortir. És el poble més guapo de Mallorca i el de la gent més intel·ligent.

LA TELEVISIÓ SE MANIPULA O NO SE MANIPULA?.

Puc dir el que se diu sempre, l'objectivitat màxima és impossible. Un periodista honest intenta ésser el més objectiu possible però sempre hi posa qualche cosa seva.

PERÒ A RTVE, COMANDEN ELS POLÍTICS?.

A RTVE no camanden els polítics, no hi ha consignes. El que passa és que el Govern té massa relació amb els medis de comunicació estatals. Al meu entendre hi hauria d'haver un Director General "intocable", i no com passa ara que aquest càrrec està a l'arbitri del Govern. Com a sistema p'entura seria millor el britànic, la BBC és independent respecte del govern. Jo directament, mai he tengut pressions, sempre he estat al marge d'aquestes coses.

COM A ANÈCDOTA, ES DIU QUE A VEGADES ANAU EN CALÇONS CURTS I AMERICANA, PER MOR DE QUE NO VOS VEUEN SES CAMES.....

Sí, un pic duia un equip de futbolito, botes posades i tot; a les tres havíem de jugar un torneig del mitjans de comunicació.

¿ETS UN D'AQUETS PRIVILEGIATS QUE EXERCEIX UNA FEINA QUE ÉS ALHORA "HOBBY"?.

Me consider privilegiat per la feina que faig. És molt vairada i a més té el resultat el mateix dia. És una feina que es veu, que no cau dins l'anonimat, a més influeix en moltes persones.

I ARA QUÈ?. HAS PASSAT A LA RADIO PERQUÈ TENS LA IMATGE UN POQ GAS-TADA?.

No, m'ho han ofert. És un càrrec de confiança, no política sino professional. Vaig creure interessant el càrrec, encara que fos just per canviar d'aires. Quan vaig prendre possessió, vaig dir que era un plantejament erroni pensar que jo era un home de televisió, a veure què feria a la radio?. O hi ha professionals de la televisió o no n'hi ha. Amb un periode de reciclatge crec que anirà bé.

¿HAS ENTRAT EN QUALQUE PROJE-CTE, QUALQUE INNOVACIÓ?.

Home, tenim una programació més aviat reduïda, dues hores diàries. Jo que hi anava en molta il·lusió m'he trobat amb problemes de base: no arribam al públic, no hi ha tradició d'escolar Radio Nacional, emitim per OM i tothom sintonitza FM. El projecte és promocionar-la, però hi ha mils coses burocràtiques que per ara no permeten parlar d'innovar.

HI HA LA POSSIBILITAT QUE LES DUES HORES D'EMISSIÓ PUGUIN ÉSSER MÉS ?.

Dins Radio Nacional és molt difícil perquè RN 1 té una programació molt densa. Però ara Radio Cadena intenta fusionar-se en RN, ja s'ha donat la primera passa, ara solament falta que el Govern....

De ser així, hi podria haver vint-i-quatre hores d'emissió a la nostra Comunitat XANGO, QUE LA SORT SIGUI SEMPRE LA TEVA ACOMPANYANT.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

A un home sense cara. A propòsit d'un tal Marçal

La recriminació era inevitable i els regidors de l'Ajuntament de Bunyola que, a més de tenir carnet del GOB, sabíem que prest o tard cauria damunt nosaltres tot el que de dolent, pobre i atemptatori a la filosofia ecologista tingueren les passades festes de Sant Mateu. Al respecte vull dir que jo, aquí, parlaré a títol personal, entre altres coses, perquè dins l'actual Ajuntament, no és que hi hagi un o dos membres del GOB, sinó que n'hi ha més bé tres o quatre.

Encara que me costa molt dirigir-me a un home sense nom, he decidit escriure aquestes ratlles perquè crec que al darrer "CASTELLET", i a la seva secció de "LLETRA MENUDA" es fan una sèrie de comentaris amb la celeritat i l'aparent clarividència que dona el desconeixement d'allò que es parla. I aprofit per dir que no me pareix en res correcte l'amagar l'autoria dels escrits. En això crec que "ES CASTELLET" falla, perquè a la revista apareixen massa fills dels qui no es sap qui és son pare, i això no agrada a ningú.

Primera qüestió que no controla el tal "Marçal". L'Ajuntament es constitueix dia 30 de juny; el 27 s'acorda formar Comissió de Govern i fins dia 21 d'agost no queda constituït definitivament dit Consell. Es inqüestionable que una de les atribucions que tenen els membres de la Comissió és la d'organitzar les festes. Però les de Sant Mateu començaven dia 12 de setembre, tres setmanes després, i els programes havien d'estar fets bastant de temps abans. En aquestes circumstàncies, ¿com es pensa que es pot intervenir en la programació d'unes festes?. Al nostre cas, simplement, argumentant els pros i contres de certs actes, donant com a bo allò que en Toni Colom, amb molta bona voluntat i dedicació havia gestionat d'una manera quasi personal des del moment del seu nomenament. L'error estava en no haver constituït la Comissió de Govern abans, qüestió que jo he criticat públicament.

De totes maneres, el que jo voldria aclarir a tots els que segueixen el desenvolupament de la vida quotidiana com a simples espectadors és que, el que passa dins l'Ajuntament no és tan sols allò que es fa públic, forma part de les ordres del dia de les sessions o s'escriu a les actes. Si la història de la gestió municipal es volgués reconstruir solsament amb la imatge pública que donen els actes, la nostra història seria realment macarrònica.

Arribats a aquest punt, no tenc cap mania en mantenir-me en l'opinió respecte de certs actes realitzats a les festes de Sant Mateu-87 i respecte dels que es comprovarà seguidament la meva aversió o complaença:

- Tir amb carabina pneumàtica. Com a una activitat concebuda per caçadors, me pareix un intent de promoció de futurs caçadors d'armes i un passatemp difícilment justificable per als al·lots. Crec que s'hauria d'erradicar de les festes.

- Tir a guatlleres. Ho consider una activitat, la realització de la qual suposa l'extinció d'un dels concursants, evidentment, la guatllera. Me pareix un passatemp tan impropï com fer coincidir dins un fos a un caçador en pèl i a un lleó desanat per veure el que passa.

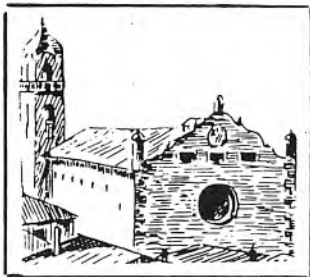
Pere J. Brunet
Membre del GOB a l'Ajuntament
de Bunyola.

EL NIDO, S. L.

SABONS, DETERGENTS, LLEIXIUS

Bunyola (Mallorca)
TEL. 61 31 21

L'Església de Bunyola

i el Rector Marroig (I)

Dia 14 de maig de 1.755 el Rector i el Batle de la Vila anaren de casa en casa (a totes les de la vila i de fora vila) a convocar als caps de família a una reunió que tendria lloc l'endemà a l'Universitat, és a dir a l'Ajuntament.

A les llistes elaborades pel propi Rector figura que hi anaren 301 caps de casa. Si tenim en compte que un parell d'anys més tard n'hi hauria 340, es pot dir que va acurdir-hi tothom.

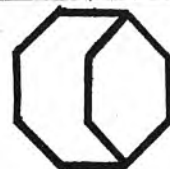
En aquestes llistes elaborades pel propi Rector s'hi troben tots els noms, tots els llinatges bunyolins, i a devora el mal nom. Així per exemple:

En Borreró, en Mamet, en Pelac, en Toni Menja, en Toni Carandí, en Miquel Caraco, en Joan Vell, na Bet de sa Comuna, na Bet Cega, en Guillem Vaqueró, en Miquel de s'Alqueria d'Avall, en Miquel de Son Termes, en Toni de sa Font Seca, en Joanó, en Montatxo, en Vaqueró, en Coll, en Topa, en Carena, en Moraduix, na Conradora, na Carritxera, en Xim, en Barrió, en Conquet, en Somareta, en Caxufa, en Xinet, en Cabecet, en Carenes, en Caubet, en Carandí, en Cove-tes, en Cavaell, en Rei, en Falaguer, en Bonafè, en Sorell, en Moneot d'Alfà-bia, en Parró, en Joan Vermell, en Guil-lem Divertit, en Joan de sa Fornera, en Joan de Déu, en Joan de na Coll, en Joan Manso, en Joan de na Raüllà, en Joan Gabassó, en Joan de Pina, en Perot Major, en Sebastià Nadal, en Pep de na Paula, en Joan Capó, en Miquel Fasol, en Tomeu Joaní, en Toni Renou, na Catalina Tabac, na Catalina na Llina, en Joan Corc, en Joan Manset, en Miquel, en Miquel Grau, de mal nom Conti, en Jaume Coix, en Guillem Mateu àlies Gui-llemet, en Tomeu Vellet, n'Antònia Sarola, en Francesc Tudó, en Miquel de n'Anor, na Margalida Contella, en Joan Rostit, en Bautista Botamuntanyes, en Toni Xim, en Miquel Companyó, en Joan Delcalç,

en Joan Bou, en Joan Prim, en Miquel Prim, en Tomeu Xeua, en Joan Figó, en Ramon Barrís, en Miquel Poput, en Miquel Lluc...

A part d'aquesta llista, no obstant, n'hi ha una altra, la que fa referència als senyors, als que posseïen béns. El Rector Marroig, obrí també per a ells una llibreta que titula NOTA DELS DONATIUS VOLUNTARIS DELS SENYORS CAVA-LLERS I ALTRES SENYORS QUE POSSEEIXEN BENS EN AQUESTS TERMES DE BUNYOLA, EN FAVOR DE L'OBRA DE L'ESGLÉSIA on hi apareixen: Don Salvador de Son Creus, Don Joaquim de Son Trobat, Don Ramon Güell de s'Estremera Nova, Don Ramon Puigdorfila de s'Estrema Vella, Don Tomàs Zafortesa de Son Vivot, Don Pere Carelons de Son Muntaner, Don Francesc Amar de Son Amar, amés dels senyors de Son Termes, Sa Font Seca, S'Heretat, Raixa, Biniatzar, Barcelona, S'Alqueria d'Avall Bona, Sòller, Cas Capeller, Ca Ses Senyores, Son Fiol, Son Pastor, Caubet... I és curiós d'observar que la gran majoria dels pobres, amb més o manco quantitat col·laboraren econòmicament a la construcció de la nova església; en canvi els "senyors i cavallers", d'un cens de 25, només 4 hi col·laboraren.

En aquesta reunió del caps de casa amb el Sr. Batle i el Rector, aquest

— illes —
cartonatges illes, s.a.

FABRICA DE CARTÓ ONDULAT
CAPSES i ENVASAMENTS

Ctra. Palma-Soller km.10 Tel. (971) 61.88.11
07110 BUNYOLA (Mallorca)

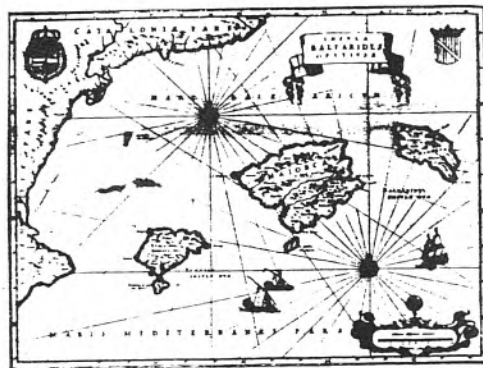
els proposà "engrandir i ampliar i també alçar i fer de nou les voltes de la mateixa". No parla per res de fer-la nova. Aleshores, ¿com era aquella església primitiva?. És difícil precisar-ho. Observant les mides pastorals, notam que parlen dels altars, però no sabem com estava orientada. El cert és que l'engrandiren, l'ampliaren i alçaren de bell nou les voltes.

Tots estan d'acord amb aquestes obres i el Sr. Batle proposa com a font d'ingressos, fer una talla (que vol dir fer un recapte obligatori segon el que hom té). El Rector s'hi oposa, proposant la fórmula del donatiu voluntari, amb la qual tots hi estigueren d'acord. El Rector n'avança 300 lliures i el Sr. Batle, 580 que, segons consta, els hi devia un tal Miquel Salvà.

S'acordà igualment "fer uns obrers" i que se'n cuidassen el Rector i el Batle. Esculliren en Miquel Muntaner Capellà, en Miquel Muntaner, en Mateu Amengual i n'Antoni Martorell. Acordaren de la mateixa manera que el Recotr tendria els doblers de la capta voluntària que es feria els diumenges i de totes les altres almoines. Cada quatre

mesos passarien comptes d'entrades i sortides davant "dos homes bons". Elegiren com o òidors d'aquesta junta en Mateu i en Toni Muntaner; el càrrec de contable fou per en Mateu Evinent que aleshores era l'Escrivà Reial de Bunyola.

Baltasar Coll

destil·leries

A. Nadal s.a
tlf. 613008

Bunyola

Mallorca

CULTURA

Les activitats realitzades són nombrosíssimes amb un abundós volum d'ajudes i subvencions a entitats i

associacions de caràcter cultural, educatiu i esportiu.

Aquests són alguns exemples:

- **Pla d'Adequació de Cases de Cultura** (210 milions de ptes. a 26 municipis).
- **Xarxa de Biblioteques** (43 en funcionament).
- **Publicacions:** "Miró i Mallorca", "Biblioteca Bàsica de Mallorca", "Història de Campanet", H. de Puigpunyent", "Places i Carrers" de Sa Pobla i Sineu, "H. del Pensament a Mallorca", "Obispos de Mallorca", "Les Mallorquines d'Avui" i "Flora Mediterrània Occidental" entre altres.
- **Exposicions:** "Crònica de la joventut", "Esmalts d'Ahir i Avui", "L'Art Naïf a Mallorca", "El Còmic a Mallorca" Cesar Manrique, Ben Jakober i un Cicle d'Exposicions amb diversos artistes.
- **Folklore:** Ajudes a 68 agrupacions de ball. Trobades i Festes Patronals o de Barri ("Colcada de la Beata", etc.)

- **Música**, amb actuacions de: Orquestra "Ciutat de Palma" a 15 pobles
Recitals Lirics (25 concerts)
Corals (a Palma i 25 pobles)
Cor del Teatre Principal (a 12 pobles)
Música a les escoles
Festivals de Deià i Pollença
Trobades de Bandes de Música (5 trobades)
- **Biblioteca Artesana** (18.188 volums i 3.920 usuaris de 1986)
- **Arxiu General del Consell** (2,1 km. de documentació amb 17.000 unitats documentals).

Teatre Principal

A part de la programació habitual d'obres teatrals, òpera i cine-club,

destaquen les activitats següents:

- Concurs de Textos Teatrals únic dins l'illa (març de 1987).
- Concurs d'Art Pictòric relacionat amb el tema teatral (març de 1987).
- Concurs de Teatre Infantil i Juvenil (març de 1987).
- Concurs de Pintura Infantil relacionat amb el teatre de fi d'interessar-hi tota la minyoria (març de 1987).
- Mostres de Pintura i Escultura per a la Tercera Edat, del qual s'han fet dues mostres.
- Cicles de Conferències referides a Personatges que han fet la Història de Mallorca i d'altres.
- Mostra teatral, actualment en preparació, que es durà a terme la pròxima tardor.
- Premi de Cine Amateur del qual es va rebent pel·lícules i que es durà a terme a final de maig.
- Creació i actuacions d'un Cor per a actuacions escèniques.

ESPORT

Cal destacar el Campionat del món de la classe "FINN" de vela i l'inici de la volta Ciclista a Espanya, l'any 86. La creació de les escoles esportives que han mobilitzat a més de 13.000 persones i

del Trofeu Consell Insular - Illa de Mallorca, ja atorgat a moltes disciplines esportives:

- Trofeu Illa de Mallorca de Caça Submarina.
- Torneig Futbol d'Empresa.
- Pujada Automobilística al Puig Major
- Rallye Pla de Mallorca d'Automobilisme
- Volta a Mallorca - relleus, atletisme
- Pujada al Puig Major de Motos
- Gran Premi Pla de Mallorca de Ciclisme
- Proves d'Autocross

La cultura i l'esport han estat sempre uns dels objectius més importants pel Consell Insular de Mallorca. Avui podem veure els resultats d'una bona gestió. D'un bon Consell.

BON CONSELL, BONS RESULTATS

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

CONVERSA AMB

JAUME CONTI

No és la primera vegada que entreviuam en JAUME CONTI BORRÀS: la seva activitat pública, des de fa 9 anys, ho requeria. Fou el primer batle democràtic d'ençà del 1.939 encapçalant la llista de la CANDIDATURA INDEPENDENT DE BUNYOLA que controlà el nostre Ajuntament des de 1.979 a 1.983 amb els cinc regidors propis més un del P.C.E. A les eleccions del 1.983 repetí el número de regidors, és a dir majoria minoritària, però la unió de tots els altres membres amb representació municipal, li privà de la batlia que passà a mans de n'Antoni Colom Negre. No cal recordar ara, aquí, el trasbals públic que provoca aquest "tots contra Conti".

Les darreres eleccions, això no obstant, caigué de manera espectacular el recolzament de vot mantingut a les dues anteriors convocatòries electorals i de cinc representants ha passat, la C.I.B., a tenir-ne un sol.

Aquesta circumstància era prou escaient com per mantenir amb ell una conversa que per raons d'espai serà reduïda però que, de fet, va ser molt més llarga: el carisma d'en Jaume Conti, a grat de defensors i desgrat de detractors, la seva loqüacitat, la seva tenacitat en defensar amb ungles allò que creu fermament queden ben paleses a l'entrevista que segueix.

LA PRIMERA PREGUNTA ÉS INEVITABLE: ¿COM ÉS POSSIBLE QUE LA C.I.B. PASSI D'ÉSSER LA FORÇA MÉS VOTADA A DISFRUTAR, ARA MATEIX D'UN SOL REGIDOR?.

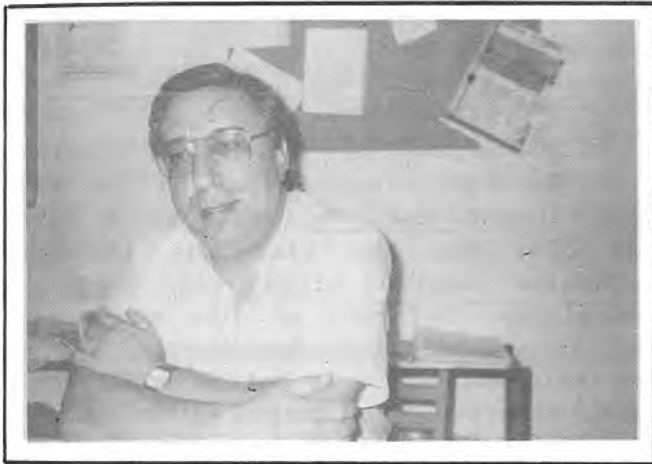
La veritat és que no ho he analitzat amb profunditat. Simplement crec que la fidelitat a una ideologia determinada, a la filosofia d'una opció, a uns principis, ha estat el fracàs, el nostre càstic. Hem pagat el preu de preferir l'independentisme de qualsevol partit. I hem de tenir en compte que el sistema de partits no és el més sà dins una democràcia: és el manco dolent, no el millor. Tampoc vull dir que l'independentisme sigui la millor forma. No obstant, la permanència i la fidelitat a uns principis, a això no ho suporten els partits polítics. La independència de criteri no és tolerable dins un partit polític.

¿PODRIA SER, AQUEST FRACÀS, UN CÀSTIC A UNA OPOSICIÓ EQUIVOCADA ON SEGONS DENUNCIES DE DISTINTS GRUPS POLÍTICS L'INSULT ESTAVA A L'ORDRE DEL DIA?.

Això dels insults és mentida i me remet als fets: anem a les actes. I mai he volgut contestar perquè no vull entrar en polèmiques. Això és una història macabra que ho inventen ells perquè no tenen altres arguments per demostrar la "bondat" de la seva oferta. Insults no n'hi ha hagut: hi ha hagut, per contrari, un abús d'autoritat que hem denunciat judicialment. Hem denunciat irregularitats manifestes, falsedats evidents... si això és insultar. De tot això se n'ha fet una gran campanya i ho hem deixat estar perquè no tenc aquesta "comandera" que tant se m'atribueix ni cap aspiració política. Jo no sé què deuen tenir ells que feren

aquella melé tan especial per poder comendar i aquell "tots contra Conti". Ajuntar A.P. amb P.S.M.... Nosaltres no hem volgut contestar mai cap de les notícies falses ni cap atac, no hem volgut entrar en polèmiques: aquí hi ha una oferta sense estructura de partit i

De tota manera, es parla molt del nostre fracàs i hem vist com han desaparegut opcions com el PSM o com les de UM i ningú no ho ha calibrat, i uns socialistes que abans eren crítics amb els mateixos dels quals ara en són comparsa.

ES BEN SABUT QUE A VOSTA L'HAN INTENTAT FITXAR DISTINTS PARTITS I SEMPRE HO HA REBUTJAT PER QUEDAR-SE A LA C.I.B., ¿TAN POCA CONFIANÇA LI MEREIXEN ELS PARTITS?.

Vos he de dir que el meu joc no és el de la política com ho és el dels partits: el meu joc és el servei. Jo no m'he negat mai a dialogar: primer amb la UCD, a les segones eleccions amb AP i després amb el PSOE que, amb nosaltres amb coalició pensaren que podrien "fer maig" i jo els vaig explotar els globus perquè no crec que Bunyola necessiti ningú que anul·li ningú. Però els partits tendeixen sempre a la corrupció. Els partits han d'existir, però per naturalesa comporten gran dosis de corrupció. Sinó observem "l'honestat" del PSOE que s'està desfent. Tot d'una que un partit assoleix el poder, se corromp automàticament. Si analitzam els partits que actuen a nivell local, o que alguna vegada han actuat, mirem com han acabat: UCD desapareguda AP pràcticament inexistent, el PC igualment fora de joc ben igual que el PSM i UM

com a grups unitaris. Això demostra que l'independentisme té molt més que dir i fer que un partit. I ja que parlem del PSOE, hi ha una cosa curiosa a les declaracions que vos va fer en Joan Bestard: si som tant dolents, ¿per què ens cercaren per encapçalar la seva llista?.

¿CREU QUE ELS SEUS COMPANYS A LES LLISTES DE LA SEVA CANDIDATURA EREN ELS MÉS ADEQUATS?.

El que puc dir és que als meus companys de llista no els vaig escollir jo. Això ho feim de manera democràtica. Comprenc que hi ha persones que no són del meu parer, però això demostra que en la nostra estructura no hi ha dogmatisme, ni hi ha una inspiració ni un senyor que fa les llistes com ocorre en els partits i que tants de disgusts provoquen. Nosaltres anam al nostre aire. Tal volta sí que hi hagi alguna persona que no sigui del gust del que encapçala la llista a nivell popular. De totes formes, en el fons, són molt més anàrquics del que la gent es pensa, parlant en termes purs d'anarquia.

DE TOTES FORMES ENCARA QUE LA CIB A NIVELL INTERN DEFUGI DE LES ESTRUCTURES D'UN PARTIT POLÍTIC; A NIVELL PÚBLIC ACTUA COM A TAL, ÉS A DIR, VA A DEFENSAR UNES IDEES QUE CREU LES MILLORS. ALESHORES, ¿NO ÉS, PER A VOSTÈ, UN SUICIDI POLÍTIC INCLOURE A LES LLISTES PERSONES NO APTES?.

No, hi hauria suïcidi si tengués ganes d'una vida política, cosa que no tenc: si la tengués, estaria dins un partit. D'altra banda jo no vull fer una cosa personalista com altres han fet i han estat capaços a renunciar a unes ideologies concretes, cosa que no comprenc. Primer s'han servit d'un partit i després han renunciat a ell per fer una coalició estranya per tal de mantenir el personalisme.

PARLAVA FA UN MOMENT DE L'ANARQUIA, DIREM PURA, QUE REGEIX LA CIB, ¿NO POT SER QUE AQUESTA ANARQUIA S'HAGI TORNAT CONTRA ELLA A L'HORA D'ELEGIR LES PERSONES MÉS CAPACITADES PER DUR ENDAVANT EL SEU PROGRAMA?.

M'imagin que la pregunta ve a conte de l'actuació, per alguns desafortunada, d'un regidor de la CIB a la passada legislatura.

I jo deman, ¿què és més greu, el fet que hi hagués una persona que, a moments, podia semblar que feia el pallasso, que al cap i a la fi no té més transcendència, o que hi hagués hagut una deserció, una venuda de sigles, un escàndol?. La gent per ventura no arriba fins aquí, però per a mi és més escandalós el fet que persones que se serveixen d'un partit polític, l'actuació d'un Ajuntament atípic, una actitud provocadora que no consent la introducció de cap alternativa, de cap iniciativa. Això és molt més greu que no un pallasso que pugui dir quatre dois. El fet que s'engani al poble d'una forma tan sobirana, tan escandalosa, és molt més greu que no l'actuació personal d'algu.

No obstant crec que l'ofegor de la CIB ha vingut de l'exterior: hi ha hagut una campanya clara contra nosaltres. I per part nostra hi ha hagut, efectivament, una manca de defensa pública, hem defugit d'una polèmica estèril.

¿VAL A DIR QUE HEU PAGAT EL PREU D'UNA MANCA DE DENUNCIA?.

Hem pagat el preu de la filosofia independent. Nosaltres hem denunciat administrativament, és a dir, dins l'Ajuntament. I encara que és bo pel poble que tot se sapi, nosaltres volíem evitar més escàndols. És mal de creure però és així: les denúncies que féssim no acabaríem amb la informació i prou, darrera vendria una guerra i la guerra significa "derrota" i nosaltres no volíem derrotar ningú.

HA DIT QUE NO VOLIEU ENTRAR EN POLÈMIQUES PERÒ, ¿NO CREU QUE AQUEST SILENCI, AQUESTA ACTITUD PASSIVA EN DENUNCIAR LES IRREGULARITATS QUE DIU QUE HA VIST DINS L'AJUNTAMENT VA EN PERJUDICI DEL POBLE?.

No és passivitat. De vegades val més no remoure l'olla. Quan guanyàrem les eleccions aparegueren pintades i no havíem fet res més que guanyar. I aquesta victòria suposà automàticament un rosari d'insults. Això demostra la poca salut d'uns membres del poble; concretament afiliats a uns partits concrets que tots coneixem. Contra això, ¿què pots fer?. Contestar és pitjor. Bunyola ha de passar aquesta espècie de plaga de virulència. Tot això qualque dia se sabrà, els olis han de reposar.... Mai s'han vist pintades que diguessen "progressistes amunt i avall ...", ¿per què?.

INSULTS, PERÒ, N'HI HA HAGUT PER AMB DUES PARTS: EL MATEIX VESPRE QUE VOSTÈ NO VA ÉSSER ELEGIT BATLE....

Per part nostra no hi ha hagut cap insult mai. Me referesc a nivell de CIB. Mai heu vist una inscripció ofensiva contra ningú que sortís de nosaltres. Referent al dia que parlau, el dia de l'estrenyíssima coalició que no vaig arribar a la batlia amb la majoria relativa, va ésser el poble i de totes formes va ésser un moment.

AMB L'ÚNIC REGIDOR QUE ARA TÉ, ¿CONTINUA LA CIB?.

A l'Ajuntament, evidentment, no hi ha en Jaume Conti, hi ha un regidor de la CIB i això ho he de matitzar sempre.

¿COM VEU LA CLASSE POLÍTICA DE BUNYOLA?.

Que necessita clarificar a les totes. A les darreres eleccions s'ha jugat amb el tema "progressista". Pot semblar que progrés significa asfaltar uns carrers, que està prou bé. Però els que han abanderat aquest moviment saben positivament que això no va per aquí: progressisme vol dir aprofundir en les llibertats i aprofundir en la capacitat dialèctica d'un Ajuntament. Una institució és tant més sòlida quan més capacitat de discrepància pot haver-hi dedins. I dins l'Ajuntament de Bunyola hem arribat a una situació kafkiana, absurda, perquè no es poden dir les coses, perquè no hi ha serenor.

MALGRAT AQUEST RESULTAT ADVERS, ¿PENSAU, ELS DE LA CIB, SEGUIR BREGANT?.

És clar: la filosofia nostra no mor. Si no és amb aquests "pàllassos" que són ara, serà amb uns altres. Consider que no pot morir mai. I, evidentment no he d'ésser jo qui ho deixi morir: ha d'ésser molta més gent. Això està clar.

lletra menuda

marçal

L'Audiència, recentment, es definí sobre un contenciós presentat per l C.I.B. contra l'Ajuntament en relació a la construcció de la **UNITAT SANITARIA**. Segons la CIB no es podia edificar aquí o és, perquè en el **PLA GENERAL** la zona del Mercat no és considerada com a zona de serveis.

L'Audiència ha decidit donar la raó a l'Ajuntament. No obstant, segons la llei, la CIB pot presentar recurs davant el Suprem.

Particularment no sé si s'ha presentat o no aquest recurs, però m'agradaria que no s'hagués fet per una única raó: el poble de Bunyola.

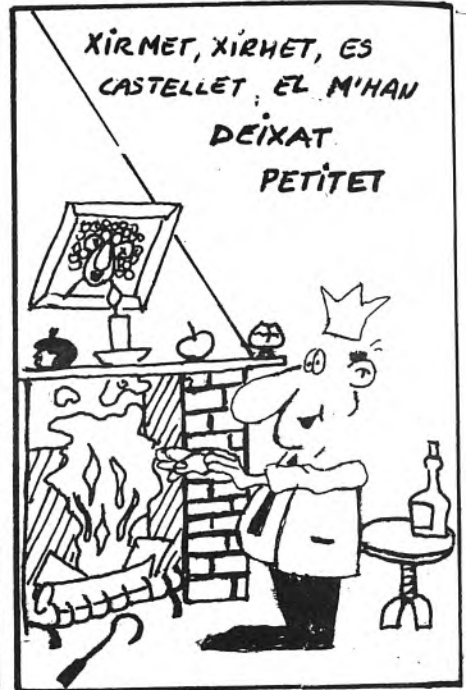
Al nostre Ajuntament, contestar el recurs li costaria uns bons doblers que si bé està disposat a gastar, essent doblers públics, ben bé es podien estalviar. Tanmateix, segons la llei, encara que el Suprem donàs la raó als Independents, no hi cap la demolició perquè la utilitat pública de la construcció pesa més que la infracció.

Dins tot això hi cova més la "potadeta" el "marcar un gol" al contrari que no el seny. Supòs que la CIB no cerca tomar la U.S., l'únic que cerca és la raó jurídica a les seves denúncies d'il·legalitat de diverses actuacions de l'anterior Consistori. I els membres sobrevivents de l'anterior consistori cerquen que no els puguin dir que feren res d'il·legal. Potser que existesqui la il·legalitat, però no ha perjudicat greument la collectivitat, ben al contrari. Que la U.S. podia haver-se fet a un altre lloc i perquè la iniciativa qui sap si millor, per venir de qui venia no es va escoltar, també és cert. Però per dir això no importa arribar al Suprem.

El més trist de tot aquest espectacle grotesc és que l'únic perjudicat és el poble, el poble que segons les dues parts és sobirà. S'ho creuen?

Un poc de responsabilitat no estaria gens malament. Ni recordar-lis a uns i altres que el poble de Bunyola, de responsabilitat de part dels seus dirigents, n'ha rebuda en compta-gotes.

SA NOSTRA

Receptes Nadalengues

COCA DE NADAL

- 6 ous
- 200 grs. de saïm
- 400 grs. de sucre
- 200 grs. de patata
- llavors d'anís
- 1'5 Kgrs. de farina
- llevadura

Lo primer que s'ha de fer és es llevat: posant sa farina amb forma de clotet dins un ribell, sa llevadura amb un poc d'aigo calenta s'afegirà dins es clotet, mesclant-ho amb un poc de farina. Deixar mitja horeta que es llevat es faci.

Bullir ses patates i fer-ne un puré, afegint-lo a n'es llevat amb ets ous, sucre, saïm i ses llavors d'anís. Mesclar-ho tot ben pastat i deixar-ho tovar a un lloc calent. Ha de pujar el doble.

Quan trobam que ha tovat abastament, farem ses coques, les posarem damunt una taula o una post, embolicades amb un llançol o padàs blanc deixant espai perquè pugui tovar. Se deixan tovar tota sa nit. L'endemà s'enfornaran.

COQUITOS o COCOTINS

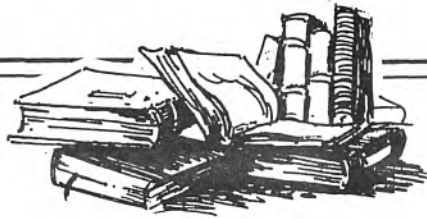
- 1 pot de llet per a 100 grs. de coco
- 1 blanc d'ou
- mitja cullerada de vainilla

Pujar es blanc a punt de neu. Mesclar ets ingredients procurant que sa pasta quedi espessa. Fer muntets en una llauna engrassada i coure-ho amb es forn a mitja marxa. Son molt bons de coure.

TORRO DE XOCOLATA I ARROS

- 1 paquet d'arrós inflat ensucrat
- 1 lliura de xocolata amb llet

Se posa sa xocolata al bany maria; quan és líquid s'afegeix s'arrós i es remana fins que sigui bes espès. El posarem dins una llauna amb la figura i el tamany que mos agradi més. Un cop refredat, el podem guardar ben embolicat en paper de cera.

MÉS BIBLIOGRAFIA D'AUTORS BUNYOLINS.

L'any 1.972, amb motiu de celebrar-se l'ANY INTERNACIONAL DEL LLIBRE, vaig donar a conèixer tots els llibres o fulletons que havien publicat els bunyolins (1).

Catorze anys després (2) es tornà donar relació de la mateixa llista, incorporant no, solament els llibres d'autors bunyolins que s'han editat fins aràs, sinó també les obres d'autors forans editades a Bunyola.

Avui vull donar a conèixer dues publicacions: un fulletó i un llibre que tant a la primera relació com a la segona ens passaren per alt.

UN FULLETÓ.

El fulletó me'l va regalar l'amic i gran bibliògraf i bibliòfil Lluís Alemany i Vich, el mateix any 1.972.

La fitxa és la següent:

NEGRE, Miguel - FAR, Juan. Al pueblo de Buñola.- Palma: La Esperanza. Establecimiento Tipográfico Lonjeta, 11, 16 pàgines. 13'5 x 21'3 format.

Pareix que dit fulletó tracta d'una rèplica del "Comité lliberal" a la "Joventut maurista" referent a les quantitats gastades per l'Ajuntament durant els exercicis de 1.905 a 1.915. Regal dit fulletó a la Biblioteca de Bunyola.

UN LLIBRE.

El llibre sí que el coneixia i tenia i tenc a la meua biblioteca, però com que no duu nom de l'autor no sabia que l'hagués escrit una bunyolina.

Un dia, parlant amb Mn. Antoni Gili, historiador, em digué que el llibre referent a la Congregació de les monges Agustines era escrit per una bunyolina.

La fitxa és la següent:

GAMUNDI QUETGLAS, Margarita. Bosquejo Histórico de la Congregación de las Hermanas del Amparo Terciarias de S. Agustín.- Palma de Mallorca: Imprenta de los SS. Corazones 1.955. 320 pàgines. 15'5 x 22 format.

El mateix Gili va escriure al llibre: Sebastián Gili Vives. Valladolid 1.976. p. 46.: "Hagamos constar desde este mismo momento que, aunque en el libro no se menciona ni aparece la autora del mismo Bosquejo.... fue debido a la venerable Hermana Margarita Gamundi Quetglas, que aún vive todavía y con la que hemos podido conversar acerca de su interesante obra y sobre la vida del Fundador".

Gràcies a la secretària actual de la Congregació d'Agustines sabem que:

Sor Margalida GAMUNDÍ QUETGLAS
va néixer a Bunyola el dia 21 de maig de 1.891.

va començar el noviciat el dia 6 de gener de 1.915.

va fer la professió simple el dia 6 de gener de 1.916.

va fer la professió perpètua el dia 24 de juliol de 1.919.

i va morir a Ca'n Picafort també el dia 6 de gener de 1.978.

Fou secretària general de la Congregació des de l'any 1.935 al 1.962.

Així sabem un poc més dels nostres escriptors bunyolins.

Lloseta, estiu de 1.987.

Joan Parets i Serra.

(1) Es Castellet: abril (1.972).

(2) Es Castellet: abril (1.986).

La Comissió de Cultura del nostre Ajuntament, encapçalada per Tomeu Quetglas, va tenir la bona pensada d'editar un original de D. Andreu Estarellas Pascual, L'OLIVERA, que va ser presentat el dia de St. Mateu d'enguany i que per raons d'espai no vàrem poder comentar la darrera revista.

Com ben bé queda palès en el títol L'OLIVERA és un recull molt complet del món particular d'aquest arbre tan nostre: des de la seva història, passant per les castes del seu fruit, el seu procés de germinació i l'ús que se'n fa d'ella, fins a tota la saviesa de la cultura popular que l'enrevolta... un treball ingent del qual D. Andreu se'n surt amb gran eficàcia i saviesa.

D'ell cal destacar, sobretot, el seu vocabulari, motiu que el feu mereixedor del Premi Jaume I concedit per l'Institut d'Estudis Catalans l'any 1.952. Mots com llobada, rebroll, llacor, brostada, sementer, goret, baldró, lenyava, mollar, verduc, eixarmar i d'altres, campen per tot el llibre. Paraules que els nostres majors reconeixen de seguida i que els més joves haurien de conèixer.

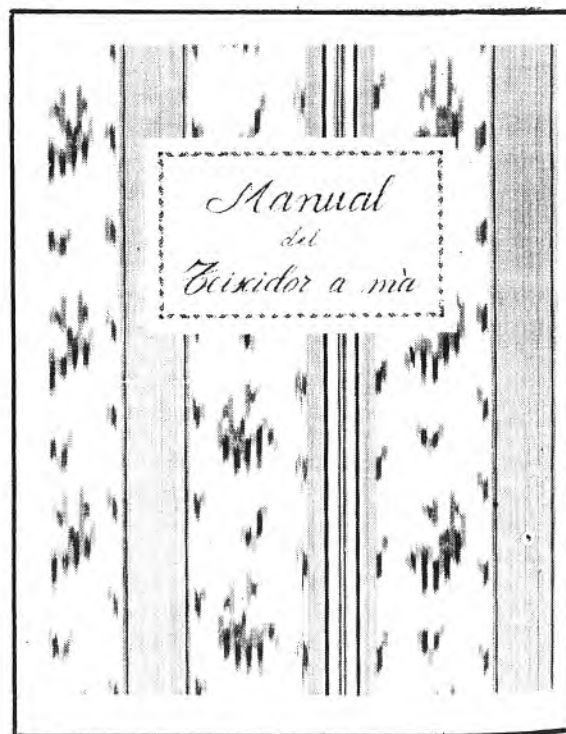
No cal dir que vos recomenem L'OLIVERA concretament ara que els obsequis i regals entren de ple en el pressupost de totes les famílies.

I ja que parlem d'aquest nou llibre de Don Andreu, no està de més recordar-vos que en té un altre de publicat per la Caixa d'Estalvis "Sa Nostra", L'ESSÈNCIA DE MALLORCA.

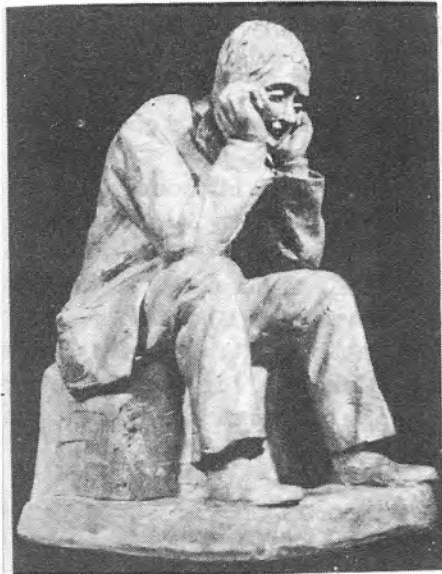
A la relació de llibres d'autors banyolins i d'edicions banyolines que publicarem en el número d'aquesta revista corresponent al mes d'abril de 1.986, ens passà per alt l'inclusió del llibre del banyolí resident a Santa Maria, Guillem Bujosa Rosselló, MANUAL DEL TEIXIDOR A MÀ, editat l'any 1.979 per la Caixa d'Estalvis, "Sa Nostra".

Es tracta d'un llibre curiós i ben interessant que recull les notes particulars que sobre l'art del teixir adreçava mestre Guillem Bujosa al seu fill Guillem, continuador de la seva tasca en el seu taller de Santa Maria.

Com diu Lluís Ripoll a la introducció, és un "llibre que no solament ens presenta una col·lecció de velles teles, sinó que té la virtut de traslladar-nos a un món arcaic, fa anys desaparegut, a uns costums, a una vida gremial que, pel segles XVII i XVIII, i encara molt abans va gaudir a Mallorca d'un extraordinari esplendor; també ens informa de com es parlava, quines eren les paraules habituals que es pronunciaven, una i altra vegada, devora els telers, davant les taules de teixir, i ens mostra igualment quina era l'habilitat i l'art on havien arribat alguns d'aquells homes, entre els quals es troba, pervivint un no sap com, en Guillem Bujosa, que l'ha cultivat d'una manera singularíssima".

GREGORI MATEU ESTARELLAS
Ramell de nostàlgies

Herder

Encara que sigui en retard (l'obra va veure la llum el passat mes de juliol) és de justícia parlar del darrer llibre d'En Gregori Mateu Estarellas, **RAMELL DE NOSTALGIES**.

Aquest llibre recull un bon nombre de reflexions sobre temes punyents que afecten a la societat d'ara mateix. Unes reflexions amarades de poesia, d'una profunda coneixença de l'ésser humà (recordem que l'autor és llicenciat en psicologia i pedagogia) i d'aquest "esperit de Sant Francesc d'Assís" tantes vegades mentat i tantes poques practicat.

És un llibre, en definitiva, per a la reflexió, per ésser llegit amb calma, sense cap pressa, i paït amb profunditat.

i per si l'obra literària no digués res, cada reflexió ve acompanyada d'una fotografia d'En Gabriel Mas.

Els nous llibres del Pare Colom

El Pare Colom, @ Fra Miquel Colom Mateu, ha publicat enguany tres llibres de poesia, a saber, QUAN ELL VOLDRÀ, LES REBUTJADES i REBROTS, aquest darrer just sortit dels obradors de Gràfiques Miramar a l'hora d'escriure aquesta nota.

La poesia del Pare Colom és una poesia humana, sobretot humana, amarada de religiositat on el missatge fonamental de l'amor i del servei del Sant d'Assís hi planeja d'inici a fi.

Aquests tres reculls ens presenten gairabé tres-cents poemes, la majoria d'ells sonets, d'un home profundament

franciscà que veu com la mort ("l'única cosa sèria amb que es topa nostre cosset" amb paraules del poeta) se li atansa cada cop més. Aquests tres-cents poemes ens contenen els pensaments, les nostàlgies, la fe quasi indestructible d'un home ben de ple a la vellesa que vol deixar constància, senzillament, de la seva senzillesa humana que per art de la mateixa matèria humana es converteix en grandesa.

Del seu darrer llibre, REBROTS i en homenatge, transcrivim el sonet dedicat a Bunyola:

Bunyola de ma sang i naixença;
vila on mos ulls primer es varen obrir;
lloc on ma veu plorant es feu sentir!
Tota vida en la terra amb plors comença!

Bunyola, vell bressol de ma creixença,
on aprengué mon llavi, el bunyolí:
madò Antonina del sen Palouí;
oucell, oubó, on l'au vers l'ou avença.

Bunyola, sota ton bell cel vaig néixer;
de ton aire i ton sol nodrit vaig créixer
quasi fins als tretze anys, prou que ho record!

Prengué llavors son nou rumb la vida;
mes dins mon cor, Bunyola, hi ets ensculpida
i ja t'hi portaré fins a la mort.

NOTÍCIES

Aquests són els fets que quan esdevenen mereixen un comentari dins el cafè o una xerradeta al cap de cantó, noltros, per a refrescar-nos la memòria i perquè passin a la petita història de Bunyola els vos presentam amb lletra de motle.

Així, des del darrer Castellet ençà hi ha hagut de tot, com per exemple un PORC mort que qualcú va abandonar a Son Serra; l'animal feia més de cent Kgs. Això era dia 31 d'octubre i dies més tard va ésser enterrat per la brigada de l'Ajuntament.

També aquells a qui els agrada lo que no és seu han fet feina: dia 27 d'octubre s'apropriaren d'un equip d'alta fidelitat d'una vivienda de Ca'n Veó, eren les 00'30 h. i la madona dormia.

Dia 28 uns senyors buidaren de mobles una cada del carrer de la Síquia com si fossin les mudances, els veinats avisaren a la propietària i a la guàrdia civil i els mobles foren recuperats; la casa en qüestió feia mesos que estava oberta, i en total abandó i degut a les darreres pluges ha tenguut parts de la teulada que s'han esbucat.

Mencionam també que en la setmana del 12 al 18 d'octubre de varies finques de Son Serra varen desaparèixer animals de ploma.

Passant a les notícies socio-culturals vos feim saber que el cap de setmana del 9 al 12 d'octubre quatre components de la Coral Polifònica, concretament, en Jaume Conti, en Miquel Palou, en Jaume Cabot i en Bernat Cabot estigueren a Segòvia participant a un curset de cant gregorià.

Si qualcú no va sentir les serenates de la nit de les verges (20 d'octubre) no sap lo que se va perdre; en mig del silenci de la nit, el sonar del violí, les guiterres i bandúrries acompanyant les acompanyades veus dels cantaires feien que el qui estava mig adormit dubtàs si seguia dins el seu llit somniant o si havia passat a la Glòria.

Dia 21 de novembre els músics bunyolins honraren la seva patrona Santa Cecília amb un senzill concert a l'església parroquial: primer la Rondalla sonant tres peces: "Alborada Gallega", "Coppelia" i "Gigantes i Cabezudos"; després, la Coral va cantar: "Glòria a Deu", "La Minyona de Solsona", "A la vorera de mar" i "Ave Maria", finalment interpretaren una popular mallorquina juntament amb la Rondalla.

Dia 24 de novembre tres foqueteres mos recordaven que era la vigília de Santa Catalina, mare mare fina...; el mal temps va assustar a molta gent i la cosa va acabar prest, el Grup d'Esplai enguany va animar un poc, però no es va veure un gran truí; si donassin sobressada i vi de franc serien altres cinc-centes.

Sense passar nos per alt que dia 2 de desembre els donants de sang bunyolins pogueren complir amb el seu compromís altruista, ja que es va desplaçar un equip de la "Hermandad de donantes" per a tal fi. Es va fer per primera vegada a la unitat sanitària.

Dia 4 de desembre la guàrdia civil de tràfic va venir a fer un jornalet multant a molts de cotxes aparcats al carrer Pare Bartomeu Caputxí i Passeig.

I per acabar vos direm que dia 16 de desembre els col·laboradors més directes de la parròquia (comissions, consell parroquial, dones de neteja, etc.) es reuniren a Ca'n Tàpara per a repassar la tasca feta durant l'any 1.987 i fa que hi eren soparen allà.

Rectificació:

Al passat número d'ES CASTELLET, a l'article sobre les campanes es deia que un tronc per fer la culata de la campana major era un de s'Alqueria d'Avall, doncs bé, no ho era, era de Biniforani Vell.

comunicats

Hi ha un manat de claus a la sagristia que no se sab de qui són.

* * *

Resposta a l'autor de la carta (que no publicam perquè és anònima) firmada per un tal P.E.P.: - Jo també ho faria si podia.

* * *

A l'amo des porc: No importa que aneu a enterrar-lo, qualcú hi va anar abans que vos.

* * *

Mestre Cinta comunica a mestre Romina que no importa que comenci a correr cada vegada que el veu, que acabaren de jugar a encalçar-amagar l'any 30 i a més a més el duia en Joanet renou.

* * *

Volem agrair públicament, encara que l'interessat no hi estigui d'acord, la visita que ens feu a la redacció una altíssima autoritat ètico-política-econòmica-social del nostre poble, el passat 10 de novembre. Que no sigui la darrera i gràcies per la llarga conversa. Ai! si la cassette i les parets parlassen!!!.

BIDONS I BOMBONES DE PLASTIC.

Per a aigua, fems, gra, cossiols, etc.

Informació:

SA SABONERIA

PROGRESSEM TOTS JUNTS

PROGRESSFM A TOT GAS

PROGRESSEM AMB GAS PO**B**LE

Els Progressistes per Bunyola han duit a terme un estudi detallat per a poder instal·lar al poble el **GAS POBLE**, consistent en canalitzar una xarxa subterrània de canonades conductores degas, per tal que arribi el gas a totes i cada una de les cases de la vila.

Segons els estudis, el que seria més costós és la instal·lació des depòsit de gas que podria estar situat al començament del terme de la Comuna de Bunyola, per respectar les distàncies de seguretat exigides respecte del nucli urbà.

La canalització, també costosa, hauria d'ésser sufragada per tots els conciutadans, si bé això dependria de les subvencions que es rebessin a tal efecte.

El projecte, curolla dels progressistes, està estudiat per dur-lo a terme en quatre anys, això vol dir durant la seva legislatura. Ben segur sseria un bon punt a favor dels progressistes.

El projecte detallat s'ha d'exposar al primer plenari de l'any vinent i serà punt de l'ordre del dia per a la sseva votació al següent plenari.

La nostra redacció, juntament amb els membres del **GOB** ha pensat convocar a tot ell poble a una reunió on s'exposarà tot el projecte i es posarà a debat. Tot això es durà a terme després de la seva exposició al ple. De moment, esperam a veure com es succeiran els

esdeveniments.

Que els progressistes i els innocents
ens perdonin. Amen.

varis dois

En el darrer Ple de l'Ajuntament entre moltes coses es va dir que el temps dels "plenos" no era suficient per tractar tots els punts de l'ordre del dia. Jo proposaria, idò que els senyors regidors anessin a les sessions plenàries sense haver sopat. Segurament a les 11 s'acabarien els "plenos".

Pregunta. ¿Qui és aquell que troba es dies llargs i curts al mateix temps?.

Resposta: Aquell que per Corema no li cau bé es dejunar i li venç una lletra es dia de Pasqua.

PENSAMENT: Hi ha qualcú d'Es Castellet que pareix mentida que passi tantes hores davant un escriptori, si fos davant una menjadora, encara, encara.

BAN

Com que jo som Batle de naixement i això ja me ve d'herència em dona la gana de fer un "Bando" de tan en quan; i si Es Castellet el vos fa arribar em donaré per satisfet.

Benvolguts subdits banyolins i residents: Per tal de mantenir els carrers nets així com pertoca vos vull recordar i al mateix recomanar que duguieu a terme uns bons costums que pareix que se van perdent.

En primer lloc, dir-vos que empreu ses papereres, no tireu es papers a terra. ¿Com voleu que en posin més, si no feis ús de ses poques que hi ha?.

I per acabar, una cosa molt important que ja poca gent du a terme, parl d'aquelles belles estampes de dones agranant es tros de carrer de davant ca seva. ¿És demanar molt que vos aixequieu un poc més prest per a fer net entre tots lo que també embrutam quasi tots?.

comestibles

perelló

FRUITES, VERDURES I
COMESTIBLES EN GENERAL

es mercat, trast 5i7

FERRERIA Borràs

**Sa Plaça, 7
BUNYOLA**

CA'S BOLLETÍ

**Drogueria, ferreteria, sabateria
i articles varis**

carrer Major, 19

Tel. 613047

NADAL ÉS UN BON MOMENT PER REGALAR UNA SUBSCRIPCIÓ A

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

NOM

ADREÇA

POBLACIÓ

Es vol fer ☐ subscriptor (600.- Ptes).
☐ subscriptor d'ajuda (1.000.- Ptes).

de la revista **ES CASTELLET**

Pagarà l'import ☐ per rebut domiciliari al Banc o Caixa
..... sucursal
☐ cobrament a domicili pels residents a Bunyola
☐ contra rembossament pels no residents.

Marcau amb una X la forma de subscripció i de pagament que vos interessi.

....., a de 1.987.

Firma

La revista

 **es
castellet**

i el

COL·LECTIU CULTURAL SITJA

vos desitjam un

BON NADAL

i un feliç any nou

1988